

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Allocutiones Sacræ, Svper Evangelia Dominicarvm totius anni

Jahoda, Johann

Pragæ, [ca. 1659]

Luxuria per antonomasiam peccataum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51496](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51496)

DOMINICA IV. POST PASCHA.

ALLOCVTIO II.

Luxuria peccatum per antonomasiam.

Arguet Mundum de peccato. Ioann. 16.

Roblema cum primis ingeniosum proponitur: an mundus in aliquo defecerit, nec ne? Si de physicis defectibus sermo est, non multum contradicere Jonstono Autori utcumq; recenti, qui sat eruditè libro integro (cui de constantia nature titulu præfixit) demonstrare contendit, & penè demonstrat, Mundum quoad naturalia, semper sibi constitisse, eandem esse modò vim elementorum, eandem plantarum virtutem, easdem animantium operationes, idem in hominibus robur (exceptâ illâ, primis hominibus non ita naturali, quàm gratuitâ longiturnitate vitæ) eandem corporum staturam, ac fuerant in principio, quando vidit Deus cuncta, quod essent valde bona: at verò si de moralibus disceptandum, tantum abest, ut concedam Mundum primæva bonitate pollere, ut potius ipsam dixerim malitiam. Neque me sic Rhetoricam aliquam hyperbolen commississe putavero; siquidem luculentum divinæ paginæ habeo testimonium, sanctè asseverantis: *Mundus totus in maligno positus est.* Hinc tantæ ei cum Deo, summo bono, diviniq; Personis inimicitia. Pater æternus jam tum in prima ætate, videns, quòd multa malitia hominum esset in terra, & cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum.

1. Ioan. 5. 19.

Gen. 6. 5.

omni tempore, tactus dolore cordis intrinsecus: delebo, inquit, hominem, quem creavi à facie terra, ab homine usq; ad animantia, à reptili usq; ad volucres cæli: penitet enim me fecisse eos. Filius divinus ex quo Mundum intravit, continuas cum eo discordias, pugnas & luctas habuit. Nam Ioann. 7. fatetur: *Mundus me odit, quia ego testimonium perhibeo de illo, quòd opera eius mala sunt.* Ioann. 12. ait: *nunc iudicium est mundi; nunc Princeps huius Mundi eicietur foras.* Et Ioann. 16. confidite; ego vici Mundum. In illa verò affectuum plena Oratione, quam post cænâ supremam habuit, pro Mundo nequidem orare dignatur, imò expressè excipit: *non pro Mundo rogo; sed pro his, quos dedisti mihi.* Sed & Spiritus Sanctus, qui in hodierno Evangelio promittitur, tametsi mera est bonitas, merus amor, mera gratia; tamen nec ipse Mundum æquis oculis alpicere, & solita cum suavitate alloqui poterit; quin magis, cum venerit eum objurgabit, increpabit & arguet de peccato.

Ioann. 7. 7.

Ioann. 12. 31.

Ioann. 16. 33.

Dum peccatum nomino, rem non tantum abominabilem nomino, sed ipsam abominationem; nam: *abominatio Domini cogitationes male: abominatio Domino via impij:* nomino rem usq; adeo tædam, ut si oculis corporeis posset subijci, omnes illico ejus aspectu exani.

Prov. 15.

animaremur. Nomino putredinem, animæ scabiem, vermium materiam; ulcus, apostema, & teterrimâ saniem; nomino pestilentiam & infectionem; verbo, nomino mephitim & fatorem planè Diabolicum; nam D. Hieronymo teste, peccatum est cadaver Diaboli, adeoque fatet sicut ipse Diabolus, imò longè amplius, secundùm Chryso-
stomum, quia *Damone pejus*.

Hieron. in Isa. c. 14.
Chryso- stom. 28. in ep. Rom.

Omnes tamen peccatorum species fatore ac feditate sua facile superat, peccatum luxuriæ, adeo ut solum quasi per antonomasiam & excellentiam, vocetur *peccatum, turpitude, scelus, flagitium*. Nam quoties lasciviam alicujus nominare volumus, non aliter ferè loquimur, quàm: hic vel ille perpetravit turpem actum, commisit flagitium, peccavit cum muliere, &c. Et verò perceperunt graveolentiam istam omnium gravissimam sensibilibiter (Deo ita permittente) non pauci Sancti. S. Evthymius Abbas, cum fortè transiret quendam, qui turpi cogitationi assenserat, tantum fatorem sensit, ut sibi à Dæmone videretur possessus. (a) Pachomius, cum spiritui fornicationis in specie mulieris ad se tentandum venienti colaphem infregisset, fatorem, manu contractum vix intra biennium, elacere valuit. (b) D. Catharina de Senis, quoties libidinosum obvium habebat, tantam ex ejus anima mephitim percipere se dicebat, ut ad vomitum, provocaretur. Eadem subinde vidit Angelum nares obturantem, personâ quadam peccatis contra castitatem, commissis pollutâ, transeunte. (c) S. Francisca Romana habens præsentem,

a Cyrill. Monachus in ejus vita

b Pallad. hist. Lasciac.

c Surius 20 Ian.

aliquem peccato carnali inquinatum, adeo vehementem percipiebat fatorem ex illa procedentem, ut cogeretur in aliam partem faciem convertere; & quò quis magis hoc virio esset infectus, eò majorem sentiebat fatorem. Et cum aliquando cogeretur transire domos, in quibus habitabant meretrices, adeo vehementer tetore fatore percelleretur, ut pene semimortua remaneret, & ad defectum inde virium, perduceretur. S. Philippus Neri hoc scelere conspurcatis dicere solebat: *tu mihi hodie fatet; cognosco naso tua peccata*. Affirmabat præterea, fatorem hujus sceleris tantum esse, ut nullus ei in Mundo sit æqualis; imò illusione nocturna fædatus, & ipsa animalia hac, ut ita dicam, impuritate inculpabili maculata divinitus cognoscebat. S. Philippo testis accedit Cæsarius Arelatensis, qui ita loquitur: *incomparabiliter graviores putorem reddunt cogitationes luxuriosæ, quam cloacæ, quia isti fatores animarum sunt; illi corporum*.

lib: 1. vit. c. 11.

Baccius in ejus vital. 2. c. 13.

Cæs. hom. 5.

Quatuor elementis Mundum constare constans hætenus fuit Philosophorum doctrina: sed non minùs ex peccatis compositum esse, docent Ascetæ: si enim D. Antonio Paduano credimus: *terra vicem sustinet avaritiæ, aqua est luxuriæ, aer inconstantiæ, ignis superbiæ*. Verumtamen sicut aqua (quod ex mappis & sphaeris geographicis discimus) ceteris prævalet, orbemque hunc nostrum ita undique ambit, ut de alto aspicienti pene continuum mare, terraque tota velut unus inter undas fixus videri possit palus: sic peccatum luxuriæ, quod ait Drexelius, peccatum est communissimum, & latissi-

Drex. N. c. 12. mē

mè diffunditur. Non errâro cum illo, si orbem pene totum dixero hac aqua inundare." Non palatia duntaxat, Regumque turres luxuria subit, sed & tuguria pauperumque tabernas ingreditur; non in plumis tantum, sed & in paleis infestat; non ætatem solum florentiorem, sed quandoque etiam effatam senectutem ad turpe probum infligat; verbo, *omne quod in Mundo est, concupiscentia carnis atque adeo aqua est.* Vidit hoc ipsum altiori visione D. Anselmus, dum raptus in ecstasi, vidit fluvium immanem atque precipitem, in quem sordes omnes, quæ ubique terrarum essent, confluerent, ut nihil aquis illis turpius ac foedius excogitari posset, quæ etiam, quidquid attingerent, raperent ac devolverent, viros, feminas, pueros, divites, inopes. Quod ille spectaculum miratus ac miseratus, cum quæsieret, quibus hæc rebus alerentur & quomodo viverent, responsum est ei, infelices illos eodem ipso cæno, quo traherentur, potari & delectari. Quin etiam adjecta est mysterij hujus interpretatio, fluvium illum esse ipsum Mundum, in quo cæci mortales suis cupiditatibus involvuntur, cumque adeo miseri sint, tamen se beatos & fortunatos putare. O quot milliones millionum spurcissimus iste fluvius, vel (ut verbis S. Judæ Apostoli utar) istud ferum mare submerfit, absorpsit, & ad Tartara misit! quot optimæ spei adolescentes, dum hic natate discunt, suasque confusiones despiciunt, æternum perdidit, adeo ut non nemo vir gravis ausus sit dicere: "si centeni juvenes inferorum flammis addicantur, è centenis istis nonaginta novem, ob vitium carnis damnari; centesimum

demum ob aliam aliquam graviorem, noxam. Et Venetus Ecclesiastes: *† eadem inquit, res nempe concupiscentia, quæ implet Mundum hominibus, iisdem replet & infernum; sicut è contrario castitas replet cælum.* Porro inter ipsa vitia carnis nullum (præsertim juvenibus) frequentius & familiarius est peccato molliciti, sive pollutionis. Id quod S. Christinæ Virgini divinitus, revelatum, quæ Mundum hoc peccato plenum & obrutum vidit, Deumque toti mundo gravissimas ob id intentare plagas, quas illa ut averteret, miris & horrendis modis sese excruciat. Cardinalis Toletus ait esse hoc peccatum emendatu omnium difficillimum, quia coram semper est, & in promptu ejus materia & occasio. Tam autem latè paterè, ut nulla alia de causa plures ad inferos devolvi arbitretur. Cantipratanus hoc vitium *facem peccatorum* appellat. Joannes Benedictus in summa casum, incertum revelatione experientiâ acceptum scribit, eos qui tot annis, quot Christus D. vixit, hoc est triginta, tribus in pollutionis peccato perseverant fieri incurabiles, & quasi desperatæ salutis, nisi mira, rara, & extraordinaria Dei gratia illis succurrat. Et verò si usquam hic habet locum illud Sapientis: *impius cum in profundum venerit peccatorum, contemnit, hoc est, ut aureus Orator explicat, sicut sus in luti volutabro immergitur, & ne sentit quidem peccatorum suorum factorem; licet vel ipse fetidissimus Dæmon sentiat: refert enim modò memoratus Cantipratanus personam, quandam pro sacro tribunali cum ma-*

Laurea
luxuria.

Tolet: instruct. l. 5. c. 13.

Prov. 18. 3.

Chryf. hom. 22. in Gen.

Cantip. l. 2. apum. c. 30.

S. 3.

xi.

Ind. epist. can. v. 13.

* Drexely Preceptor, Nices. l. 1. c. 11.

ximo mærore sibi confessam, se, cum aliquando in lecto, (ut erat mollitiei assveta) lasciviret, audivisse Dæmonem ponè cum cachinno clamantem: *phi, phi, phi!* Alius ita interpretatur: "im-
Cornel à Lap: hoc lo., pius quotidie crescens in impietate, co. " tandem in profundum impietatis bathrum dilabitur; quo cum dilapsus est, jam contemnit omnia monita & monitores, omnem ingenuitatem & pudorem exuit, omnia damna & pericula, omnia jura divina & humana, omnia sacra & profana, adeoque omnes cœlites & Angelos, ipsamque Deum, cujus tandem providentiam, imò essentiam & existentiam negat, juxta illud
Psal. 13. " Psalms: *dixit insipiens in corde suo; non est Deus.* Porro omnia jam dicta, contemnit, tum quia peccatis excæcatus non videt, nec æstimat damna sibi ex peccato imminencia, tum quia peccati dulcedine illectus totus in illud rapitur. Nescio an de ullo veriùs ac de libidinoso ista dici potuerint: quis enim impiorum tam parùm sana curat monita, ac ille? quis magis ingenuitatem & pudorem exuit, ac ille? quis in plura se conijcit pericula, ac ille? quis Reipublicæ tam injurius ac ille? quis Dei tam immemor ac ille? (nam Prophetæ teste; *non dabunt lascivi cogitationes suas ut revertantur ad Deum suum, quia spiritus fornicationum in medio eorum, & Dominum non cognoverunt*) quis denique ita excæcatus atque ille? at idcirco vel ipsi Gentiles Cupidinem velatis oculis pinxerint, & Doctor Angelicus primam luxuriæ filiam assignet cæcitatè? Hæc Samsoni, qui juxta nomen suum Hebræorum *Sol* audiebat,

dupliciter oculos eruit: hæc Salomonem alterum item Solem penitus obscuravit: hæc filium prodigum ex Illustrissimo mendicabulum fecit: hæc non unum Pyramum in gladios & cultros impulit: hæc doctissimis mentibus lumen rationis caligine sæpe ita offudit, & etiamnum offundit, ut videntes non videant, & audientes non intelligant. Fuit vir militaris vigiliarum Lugduni in Gallia Præfectus, qui dum nocte quadam ex officio stationes obit, ad commilitones conversus: tanta, ait, me nunc incessit libido, ut si vel ipse, Dæmon se mihi offerret, immunis à me intactusque non discederet. Vix ea fatus erat, ecce tibi mulier splendido habitu, præferente laternam famulo, fit impuris hominibus obvia. Cui se confestim isti, post ultrò citroque exhibita urbanitatis officia, adjungunt; domum, ad quam se redire fingebat, deducunt. Ingrediuntur, & libidinibus suis dant operam. Erat autem res tota ex Dæmonis arte & phantastica illusionè composita. Nam, & cum sanie, taboque ac vermibus fluente cadavere sibi rem fuisse sublato à Dæmone fuco, & in exoletæ domus ruinis ac fordibus se versari animadverterunt, simulque insolito fulminis ictu prostrati, unus quidem eo loco & nocte, Præfectus ipse postridie, tertius denique tertio die extincti sunt. Ah! quo non mortalia pectora rapis cæce Cupido! Hoc ductore, mihi credite, perquam est - - facilis descensus Averni. *Virgil. 6. Æneid.* cæcum enim si cæco ducatum præstet, ambo in foream cadunt. Aut si mihi non creditis, credite Eximie Theologorum scho-

† Vide Drexel. Nicet. cap. ult. tragic. hujus rei exemplū.

Rosset. hist. tragic. hist. 10.

Virgil. 6. Æneid.

scholæ docentis in re Venerea non dari parvitatem materiæ, adeoque omnem etiam momentaneam delectationem, carnalem deliberatè quæsitam esse peccatum mortale & materiã æterni ignis. Contrariam sententiam Diana censet periculofam & damnatam à Clemente VIII. Eandemque damnavit Vniverfa Societas J E S V, suisque Doctoribus ac Magistris decreto severissimo in scholis tradi vetuit, & ne quidem secundùm eam consilium alicui dari sustinet. Neque nimium hic stricta aut scrupulosa videri cuiquam debet, nam D. Augustino suffragante, *quisquis hujusmodi damnationem vel nimiam, vel injustam putat, metiri profectò nescit, quanta fuerit iniquitas in peccando, ubi tanta erat non peccandi facilitas. Quid enim facilius, quàm turpi suggestioni nolle consentire, quàm dicere cum castissimo Josepho: quomodo possum hoc malum facere, & peccare in Deum meum? O lugenda perversitas (idè alibi deplorat) ut animã, quam Christus suo sanguine redemit, luxuriosus quisq; propter unius momenti delectationem, Diabolo vendat! verè nimium plangenda & miseranda conditio, ubi citò præterit quod delectat, & manet sine fine quòd cruciat.*

Invectiva
Spiritus S.
in luxu-
riosos.

Atque hoc potissimum est, ob quod Spiritus Sanctus mundum arguet, imò sine intermissione arguit; arguit per internas inspirationes salubri invectiva. Siccine stulti mortales ad interitum, cæcorum more ruitis? siccine momentum cum beata æternitate mercatores pessimi commutatis? siccine magis fordes & sentinam amatis, quàm coeli voluptates? pluris æstimatis cum por-

cis volutari in luto, quàm nutrirì in croceis? potiores vobis sunt siliquæ, quàm manna? sapidior aqua Ægypti turbida, quàm vinum de vineis Engadidi? gratior mephitis, quàm odor super omnia aromata? dulciora toxica, quàm mella? Circea, quàm virginea pocula? ô beluas abominabiles! ô cadavera putentia! ô Vniversi monstra! Quousque tandem abutemini patientia & bonitate nostra? quamdiu nos etiam vesania ista vestra eludet? nihilne vos tot beneficia, nihil tot è coelo data præsidia, nihil Angelorum vigiliæ, nihil timor Tartari, nihil æterni præmij spes, nihil pulcherrimus Beatorum locus, nihil præsentia nostra, nihil ora, vultusque movent? patere divinis oculis turpitudines vestras non sentitis? conscia cordium vestrorum numina non animadvertitis? quid proxima, quid superiore nocte egeritis, ad quas domos, ad quas personas accesseritis, quam divinarum Personarum ignorare arbitramini? O tempora! ô mores! Pater æternus hoc intelligit, Filius videt; vos tamen vivitis? Vivitis? imò etiam lætamini cum malè feceritis, & exultatis in rebus pessimis. Ad mortem vos, ô impij, Justitiæ jussu duci jam pridem oportebat, pridem quasi Sodomæ & Gomorrhæ esse merebamini; sed pepercit vobis Bonitas mea: quã tamen sacrilegè abuti non pertinuistis, & vel ideo peccare, quia ego bonus sum. Quid est, quod jam amplius expectetis, quàm ut mittamini in gehennam ignis inextinguibilis, ubi ver-

mis eorum non moritur, &

ignis non extinguitur.

V

DOMI-

Aug. l. 14.
de civit. c.
15.

idem serm.
150. de tēp.

Marc. 9.
45.